

[A. M. Hansen.]

Kommunernes Udgifter paa disse Omraader i nogen Grad vil variere i Forhold til Antallet af trængende i Kommunerne. Fuld Retfærdighed er det naturligvis ikke muligt at naa, thi dertil maatte kræves, at man havde selve Tallet paa de trængende i hver enkelt Kommune, og det siger sig selv, at det er uopnaeligt.

Det af Venstres Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag maa have en anden Hensigt end netop den at finde den retfærdigst mulige Ordning, thi det er jo givet, at hvis dette Ændringsforslag gennemføres, vil der ikke blive uddelt Oksekød til Kommunerne i Forhold til Antallet af trængende i hver Kommune. Den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) var da heller ikke meget varm i sin Anbefaling af Venstres Ændringsforslag. Han var klar over, at dette Forslag ikke fortjente Guldmedaille. Jeg tror, at der heller ikke kan blive Tale om hverken Sølv- eller Bronzemedaille til dette Forslag. Det har, som allerede den ærede konservative Ordfører (Christas Møller) har antydnet, sikkert et helt andet Formaal, som jeg ikke skal gaa ind paa ved denne Lejlighed. Jeg mener, at selv om man ved Flertallets Forslag tildeler Landkommunerne et lidt større Beløb, end der strengt taget vilde tilkomme dem efter Antallet af trængende, saa er dette Forslag det mest retfærdige, vi har kunnet finde.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod Mindretallets Ændringsforslag og stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Munch-Petersen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Stridsspørgsmaalet om Fordelingen mellem Kommunerne. Det ser jo ud til, at det Forslag, Flertallet er naaet til, er et Kompromis, og at det bevirker en mere retfærdig Fordeling end det Forslag, Venstre har stillet, er givet.

Med Hensyn til Lovforslaget i Almindelighed maa jeg sige, at det er jo beklageligt, at Behandlingen af dette Lovforslag ligesom af andre, der angaar de arbejdsløse, bliver trukket ud i lang Tid, Forslagene ligger længe i Udvalg, der gaar lang Tid mellem de forskellige Behandlinger, og Behandlingen i Landstinget trækker i Regelen ogsaa i Langdrag. Dette skyldes ikke

blot den Modstand mod Love til Gavn for de arbejdsløse, som de to Partier, der tilsammen har Flertal i Landstinget, udviser, men det skyldes ogsaa, at Regeringen ikke sætter saa meget ind paa disse Forslag som paa andre Forslag. Naar det gælder Hjælp til Landbruget, især Hjælp til de store Landbrugere og til Landbrugets Kreditorer, saa skal Lovforslagene absolut gennemføres inden Terminen, eller inden de gamle Ordninger udløber, saa sætter man alt ind paa at faa Lovforslagene gennemført. Og naar det gælder Valutaloven, sætter Regeringen alt ind paa at faa den gennemført, truer endogsaa med Valg, hvis Oppositionen ikke vil bøje sig. Men naar Valutaloven er halet i Land, saa kan Statsministeren erklære, at nu er der ikke mere nogen særlig Fare for Valg, og det til Trods for, at Lovforslaget om Hjælp til de arbejdsløse, som Regeringen har forelagt, endnu ikke er gennemført, og der her i Salen har været et Mindretal imod den, bestaaende af Partier, som har Flertal i Landstinget til at hindre en saadan Lovs Gennemførelse. Dette viser altsaa, at man mener, at Love, der angaar de arbejdsløse, ikke er saa vigtige som de Love, der angaar Hjælp til det store Landbrug eller Hjælp til Kapitalismen og Landbrugets Kreditorer. Derfor kan man fra Flertalspartierne Side i Landstinget behandle disse Lovforslag, som man gør.

Vi mener naturligvis, at hverken det foreliggende Lovforslag eller den anden Arbejdsløshedslov er tilfredsstillende for de arbejdsløse. Vi har tidligere præciseret, hvorfor vi ikke mener det, og ogsaa, at den Form for Hjælp, de arbejdsløse bør have, bør være en kontant Udbetaling, saaledes at de arbejdsløse selv kan administrere hele deres Hjælp, selv bestemme, hvad de vil købe for den ringe Understøttelse, de faar. Vi ønsker altsaa ikke, at Hjælpen skal udbetales i Naturalier, men paa den anden Side giver naturligvis et Lovforslag som dette nogen Hjælp ud over den, der gives i Kontanter. Det er faltisk i Øjeblikket ikke muligt at faa gennemført mere, fordi Partierne her i Folketinget og i Landstinget ikke ønsker det. Der har været meget stor Harme blandt de arbejdsløse, især efter 1. November, hvor Tilstanden i en Maaned var saaledes, at de arbejdsløse ogsaa maatte betale en højere Pris for Margarinen, end de